

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Γιατί να μαθαίνουμε ιστορία;

Γιατί δεν αγαπάνε οι μαθητές την ιστορία; Οι απαντήσεις είναι γνωστές. Γιατί συνήθως πρέπει να τη μάθουν παπαγαλία, γιατί συνήθως μαθαίνουν για προσωπικότητες και όχι για την κοινωνία, γιατί μαθαίνουν κυρίως για την παλαιότερη ιστορία και όχι τη νεότερη. Ο σημαντικότερος όμως λόγος που η ιστορία είναι απωθητική για τους μαθητές, είναι ότι το σχολείο δεν καταφέρνει να συνδέσει τη ζωή των μαθητών με το παρελθόν. Δεν καταλαβαίνουν γιατί να πρέπει να τα μάθουν όλα αυτά. Όπως μου έλεγαν κάποιοι φοιτητές μου: «Γιατί, κύριε, να πρέπει να μαθαίνουμε ιστορία; Εμείς κοιτάμε μπροστά. Κοιτάμε στο μέλλον».

Αυτό που δεν καταλάβαιναν οι φοιτητές μου και δεν καταλαβαίνουν όσοι δεν εκτιμούν την αξία της γνώσης του παρελθόντος, είναι ότι τελικά όλοι μας είμαστε προϊόντα της ιστορίας. Ότι έχουμε στο μυαλό μας έρχεται από τους προηγούμενους από εμάς. Ακόμη και οι λέξεις που χρησιμοποιώ για να γράψω αυτές τις γραμμές, δεν είναι δικές μου. Έρχονται από τους προηγούμενους από μένα. Και βέβαια το πιο σημαντικό δεν είναι οι λέξεις. Είναι οι πεποιθήσεις, οι αξίες, οι γνώσεις ακόμη και οι κανόνες. Εμείς αποφασίζουμε για τους κανόνες που ρυθμίζουν τη ζωή μας; Όχι βέβαια. Οι προηγούμενοι από εμάς αποφασίζουν. Εμείς γεννιόμαστε μέσα σε ένα πολιτισμό, σε ένα κοινωνικό περιβάλλον που όλα αυτά έχουν ήδη διαμορφωθεί. Είναι τόσο μεγάλο το βάρος του παρελθόντος πάνω στο παρόν, που ένας ιστορικός έχει ισχυριστεί κάτι που όταν το είχα πρωτοακούσει είχα εντυπωσιαστεί: «Οι νεκροί μάς κυβερνούν». Βαριά κουβέντα. Δεν συμφωνώ εντελώς όμως, καθώς και εμείς επιδρούμε στον τρόπο που εξελίσσεται η ιστορία και έχουμε ευθύνη απέναντι στις μελλοντικές γενιές ως μελλοντικοί νεκροί που αναπόφευκτα είμαστε όλοι μας.

Αξίζει να μαθαίνουμε για αυτούς τους νεκρούς. Αξίζει να γνωρίζουμε τι έκαναν, πώς σκέφτονταν, πώς ζούσαν. Αξίζει γιατί αυτοί είναι που διαμόρφωσαν τον κόσμο που μας περιβάλλει. Η γνώση του παρελθόντος είναι απαραίτητη για την κατανόηση του παρόντος. Ή, για να το πούμε με άλλα λόγια, δεν μπορούμε να καταλάβουμε το σήμερα αν δεν ξέρουμεσε βάθος το χθες. Η ιστορία είναι μια πράξη αυτογνωσίας, μια πράξη γνώσης για τον συλλογικό μας εαυτό, απαραίτητη για να καταλάβουμε τον πολιτισμό μας.

Δεν μαθαίνουμε ιστορία για χάρη των προηγούμενων. Όντως αυτοί έφυγαν και δεν έχουμε καμία σημασία για αυτούς. Μαθαίνουμε ιστορία για εμάς, για να μάθουμε από τα λάθη των προηγούμενων, να δούμε τι λειτούργησε καλύτερα για εκείνους και τι όχι. Μαθαίνουμε ιστορία για να καταλάβουμε ποιοι είμαστε και να σκεφτούμε πού θέλουμε να πάμε. [...]

[Ραϋμόνδος Αλβανός, *Ο ελληνικός εμφύλιος. Μνήμες σε πόλεμο και σύγχρονες πολιτικές ταυτότητες*, εκδ. Επίκεντρο, 2022 (από τον Πρόλογο του βιβλίου)].

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Θυμάμαι, άρα ζω;

Εις σε προστρέχω, μνήμη, με πολύ σεβασμό, σαν να μου ήσουν ξένη, σαν να μην έχουμε φάει μαζί ψωμί και δάκρυα, σαν να μην ξέρω ότι χάρη σ' εσένα επιστρέφει ο απολωλώς* καιρός.

Θέλω να αφιερώσω στη μνήμη και στη ζωτική της σημασία κάποιες σκέψεις, αλλά, επειδή έχω μια τόσο στενή σχέση μαζί της και μια ευγνώμονα οικειότητα, φοβάμαι μήπως όσα πω περιπέσουν σε έναν κάπως οικογενειακό τόνο, ατημέλητον, καθισμένον χαλαρά γύρω από την προχειρότητα. Με φοβίζει, ίσως και με καθησυχάζει μαζί, η πεποίθησή μου ότι η μνήμη είναι το δεύτερο εγώ μας.

Το ότι επιμένω να μιλώ για τη νοσταλγία δεν μοιάζει σαν να έχω βγει από το θέμα, πουείναι η επέτειος.
[...]

Τι είναι η επέτειος; Την προς αυτήν ευσέβεια μάς την εμφυσά το περιβάλλον, το παράδειγμα, ή είναι ένστικτο ριζωμένο βαθιά στο φόβο μας ότι θα εκδιωχθούμε από τον παράδεισο της μνήμης; [...]

Για να επανέλθω στα γήινα, η επέτειος είναι και μια μέρα άκρως κοινωνική. Πάει παντού. Και σε χαρές, και σε απώλειες. Διότι έχουν και οι απώλειες κάθε τόσο τα γενέθλιά τους – αυτές κι αν δεν θέλουν να ξεχαστούν...

Και βεβαίως η επέτειος διαπνέεται και από βαθύ πατριωτισμό. Τιμά τους ήρωες, συντονίζει τον ηρωισμό με το βηματισμό της σημαίας, παρελαύνουν οι Θερμοπύλες, δάφνινοστεφάνι στον άγνωστο στρατιώτη και, σιωπηρά, στον κάθε αγνοούμενο.

Για να δώσω και την πιο εγκόσμια μορφή στην επέτειο, ας πω ότι είναι ένα δωρεάν μεταφορικό μέσον με το οποίο μεταφέρεται το πολυπληθές παρελθόν εδώ στο παρόν.

Και ιδού, επιστρέφουν οι γονείς μας, έρχονται κι άλλου είδους αγάπες, άλλες συνοδευόμενες από το αίσθημα, άλλες ασυνόδευτες [...] – ιδού η νύφη ακόμα ερωτευμένη με το νυφικό της, γενέθλια, χρονιάρικα πια τα παιδιά σου, γενέθλια γενέθλια γενέθλια, κοντά η ενηλικίωση, και ακόμα τα κρατάει αγκαλιά και τα θηλάζει εκείνη η παλιά φωτογραφία σου.[...]

* απολωλώς: χαμένος

[Ομιλία της Κικής Δημουλά, από το βιβλίο *Εκλήθην ομιλήτρια*, Ίκαρος, 2022, σσ. 156, 158, 159].

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Προεισαγωγικά θα σας πω την ιστορία του ταγαριού*. Το βρήκα καταχωνιασμένο σε μια παλιά κασέλα. Κι αυτή από το χωριό. Όταν το έδειξα της μαμάς μου γέλασε. Στα φοιτητικά της χρόνια το χρησιμοποιούσε ως τσάντα. Ήταν άβολο γι' αυτήν τη δουλειά αλλά ήταν τότετης μόδας. Εξέφραζε οικολογικές ανησυχίες επίσης. Μου λέει να το πας της γιαγιάς σου. Ήθελε προφανώς να το ξεφορτωθεί. Δεν ξέρω τι μπορεί να της θύμιζε. Η γιαγιά μου επιμένει να ζει στο χωριό. Στο σπίτι της έχει θερμοσίφωνα και τηλεόραση. Την επισκέφτηκα στις διακοπές του Πάσχα. Έχω το όνομά της και είμαι η αδυναμία της. Τησέδειξα το ταγάρι και συγκινήθηκε. Το είχε φτιάξει η δική της μαμά στον αργαλειό. Ήταν μέρος της προίκας της. «Πράγματα για μια ζωή» σχολίασε. Φυσικά έκανε λάθος στο μέτρημα. Ήδητο ταγάρι είχε χρησιμοποιηθεί από τρεις γενιές. Ήταν βαμμένο με φυτικές βαφές και είχε ωραία λαμπερά σχέδια. Μου διηγήθηκε τα νυχτέρια** που έκαναν τότε υφαίνοντας στον αργαλειό με το φως του λυχναριού. Η μαμά της. Τα έλεγε αυτά με νοσταλγία. Η γιαγιά.

Εν τω μεταξύ η ώρα πλησίαζε εννιά και αντανakλαστικά είχε ανοίξει την τηλεόραση για τις ειδήσεις. Της λέω γιαγιά γιατί δεν έρχεσαι να μείνεις μαζί μας στην Αθήνα.
– Γιατί τι θα έχω παραπάνω εκεί;

* ταγάρι: είδος τσάντας

** νυχτέρια: εργασία κατά τη διάρκεια της νύχτας

[Θανάσης Βαλτινός, *Επείγουσα ανάγκη ελέου. Διηγήματα*, Εστία, Αθήνα 2016, σσ. 41, 42].

Θέμα Α

A1. Να αποδώσετε συνοπτικά τους λόγους (παράγραφοι 2-4) για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του **Κειμένου 1**, είναι σημαντικό να μαθαίνουμε ιστορία (70-80 λέξεις).

Μονάδες 15

Θέμα Β

B1. Με βάση τα **Κείμενα 1** και **2** να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω περιόδους λόγου ως σωστές ή λανθασμένες,

γράφοντας στο τετράδιό σας, δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο, τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος** (δεν χρειάζεται να αναφέρετε συγκεκριμένο χωρίο κειμένου).

- α. Το παρελθόν δεν επηρεάζει τις στάσεις και τις αντιλήψεις μας (**Κείμενο 1**).
- β. Μαθαίνουμε ιστορία για να κατανοήσουμε αποκλειστικά το παρελθόν (**Κείμενο 1**).
- γ. Η γνώση της ιστορίας βοηθά να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και τον πολιτισμό μας (**Κείμενο 1**).
- δ. Η επέτειος σχετίζεται και με ευχάριστα και με δυσάρεστα γεγονότα της ζωής (**Κείμενο 2**).
- ε. Μέσω των επετείων το παρελθόν συνδέεται με το παρόν (**Κείμενο 2**).

Μονάδες 10

- B2. α. Ποια μορφή έχει ο τίτλος του **Κειμένου 1** (μονάδες 4) και ποιος είναι ο επικοινωνιακός του ρόλος; (μονάδες 6)
- β. Ποιο υφολογικό αποτέλεσμα έχει η παρεμβολή του ευθέος λόγου στο τέλος της πρώτης παραγράφου: «Γιατί, κύριε, να πρέπει ... μέλλον»; (μονάδες 5)

Μονάδες 15

3. Πρόθεση της Κικής Δημουλά στο απόσπασμα «Για να επανέλθω ... φωτογραφία σου» είναι να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη σχετικά με το ρόλο που διαδραματίζει η επέτειος στη διατήρηση της μνήμης. Να αναφέρετε τρεις (3) διαφορετικές γλωσσικές επιλογές με τις οποίες επιτυγχάνει το στόχο της, παραθέτοντας τα αντίστοιχα χωρία (μονάδες 6) και να εξηγήσετε τη λειτουργία καθεμιάς από αυτές στο κείμενο. (μονάδες 9)

Μονάδες 15

Θέμα Γ

- Γ1. Τι αντιπροσωπεύει το ταγάρι για την οικογένεια της αφηγήτριας; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με τρεις (3) κειμενικούς δείκτες. Εσείς, αν ήσασταν στη θέση της αφηγήτριας, θα κρατούσατε το ταγάρι ή όχι και γιατί; (150-200 λέξεις)

Μονάδες 15

Θέμα Δ

- Δ1. «Αξίζει να μαθαίνουμε για αυτούς τους νεκρούς. Αξίζει να γνωρίζουμε τι έκαναν, πώς σκέφτονταν, πώς ζούσαν». Με αφορμή τη διαπίστωση του συγγραφέα και αξιοποιώντας δημιουργικά τα Κείμενα 1 και 2:
 - α) να εκφράσετε την άποψή σας για την αξία της ιστορικής γνώσης και
 - β) να αναφέρετε βιωματικούς τρόπους που μπορούν να καλλιεργήσουν το ενδιαφέρον σας για το ιστορικό παρελθόν. Το κείμενό σας να έχει τη μορφή άρθρου που θα δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του σχολείου σας. (350-400 λέξεις)

Μονάδες 30

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Θέμα Α

A1. Να αποδώσετε συνοπτικά τους λόγους (παράγραφοι 2-4) για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, είναι σημαντικό να μαθαίνουμε ιστορία (70-80 λέξεις). Μονάδες 15

Σύμφωνα με τον συγγραφέα οι γνώσεις, ο αξιακός κώδικας, η γλώσσα, η κοινωνία και η ίδια η ύπαρξή μας καθορίζονται από το ιστορικό παρελθόν. Παράλληλα, η ιστορική μνήμη συμβάλλει στο να αντιληφθεί ο άνθρωπος καλύτερα το παρόν, τον πολιτισμό του αλλά και να οδηγηθεί στη βαθύτερη γνώση του εαυτού του. Έτσι, σε συνδυασμό με τον παραδειγματισμό από τα σφάλματα και τα γεγονότα του παρελθόντος μπορούμε να χαράξουμε τη μελλοντική μας πορεία.

Θέμα Β

B1. Με βάση τα Κείμενα 1 και 2 να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω περιόδους λόγου ως σωστές ή λανθασμένες, γράφοντας στο τετράδιό σας, δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο, τη λέξη Σωστό ή Λάθος (δεν χρειάζεται να αναφέρετε συγκεκριμένο χωρίο κειμένου).

- α. Το παρελθόν δεν επηρεάζει τις στάσεις και τις αντιλήψεις μας (Κείμενο 1).
 - β. Μαθαίνουμε ιστορία για να κατανοήσουμε αποκλειστικά το παρελθόν (Κείμενο 1). γ. Η γνώση της ιστορίας βοηθά να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και τον πολιτισμό μας (Κείμενο 1).
 - δ. Η επέτειος σχετίζεται και με ευχάριστα και με δυσάρεστα γεγονότα της ζωής (Κείμενο 2).
 - ε. Μέσω των επετείων το παρελθόν συνδέεται με το παρόν (Κείμενο 2). Μονάδες 10
1. Λ.
 2. Λ.
 3. Σ.
 4. Σ.
 5. Σ.

B2. α. Ποια μορφή έχει ο τίτλος του Κειμένου 1 (μονάδες 4) και ποιος είναι ο επικοινωνιακός του ρόλος; (μονάδες 6)

«Γιατί να μαθαίνουμε ιστορία;»: ευθεία ερώτηση- ρητορικό ερώτημα, χρήση α' πληθυντικού ρηματικού προσώπου και απορηματικής υποτακτικής, συντομία.

Ο τίτλος έχει απόλυτη συνάφεια με το κείμενο αναφοράς, καθώς εκφράζει το κεντρικό θέμα. Απαντά μάλιστα στην πρώτη παράγραφο του κειμένου ως απορία που εκφράζεται στον συγγραφέα από τους φοιτητές του. Έτσι, λοιπόν, γίνεται αντιληπτό ότι ο τίτλος αποτελεί μία ερώτηση, με την οποία ταυτίζεται μεγάλο μέρος των μαθητών, πράγμα το οποίο διεγείρει το ενδιαφέρον τους. Ως ερώτηση προσδίδει ζωντάνια, παραστατικότητα, οικειότητα και προβληματίζει τους αναγνώστες για τους λόγους που αξίζει να μελετάμε ιστορία.

β. Ποιο υφολογικό αποτέλεσμα έχει η παρεμβολή του ευθέος λόγου στο τέλος της πρώτης παραγράφου: «Γιατί, κύριε, να πρέπει ... μέλλον»; (μονάδες 5) Μονάδες 15

Η εναλλαγή πλαγίου σε ευθύ λόγο προσδίδει στο κείμενο υφολογική ποικιλία, «σπάει» τη μονοτονία και καθιστά ζωντανό, οικείο και άμεσο το ύφος του κειμένου. Η αυτολεξεί παράθεση της απορίας των φοιτητών αναφορικά με την αξία της ιστορίας συμβάλλει στη διαλογική μορφή της παραγράφου.

3. Πρόθεση της Κικής Δημουλά στο απόσπασμα «Για να επανέλθω ... φωτογραφία σου» είναι να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη σχετικά με το ρόλο που διαδραματίζει η επέτειος στη διατήρηση της μνήμης. Να αναφέρετε τρεις (3) διαφορετικές γλωσσικές επιλογές με τις οποίες επιτυγχάνει το στόχο της, παραθέτοντας τα αντίστοιχα χωρία (μονάδες 6) και να εξηγήσετε τη λειτουργία καθενιάς από αυτές στο κείμενο. (μονάδες 9) Μονάδες 15

Στο εν λόγω χωρίο η Κική Δημουλά τονίζει το ρόλο των επετείων, κάθε λογής, στην ενίσχυση της συλλογικής αλλά και της ιδιωτικής μνήμης. Είναι εμφανής η πρόθεσή της να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη, γεγονός που επιχειρεί με ποικίλους τρόπους. Ενδεικτικά:

- αφήγηση («επιστρέφουν οι γονείς...»)
- Χρήση α' ενικού προσώπου, εξομολογητικός τόνος, μεταγγίζει το συναίσθημά της, τη δική της αίσθηση της μνήμης και της νοσταλγίας
- Σχήματα λόγου: μεταφορά («δωρεάν μεταφορικό μέσο»), προσωποποίηση («παρελαύνουν οι Θερμοπύλες, έχουν και οι απώλειες κάθε τόσο τα γενέθλιά του»), αντίθεση («και σε χαρές και σε απώλειες»), επανάληψη («γενέθλια») /
 - ✓ π.χ με τη μεταφορά «δωρεάν μεταφορικό μέσο με το οποίο μεταφέρεται το πολυπληθές παρελθόν εδώ στο παρόν ...» αισθητοποιείται το πλήθος των στοιχείων που συγκροτούν τη μνήμη

✓ με την αντίθεση υπογραμμίζεται η σύνθεση της μνήμης από «ποικίλα υλικά», ευχάριστα και δυσάρεστα, γλυκά και πικρά· αυτό άλλωστε σημαίνει πληρότητα της ζωής.

- Ασύνδετο σχήμα («τιμά τους ήρωες...στον κάθε αγνοούμενο») με γοργό ρυθμό και ελλειπτικό λόγο αναπαριστάνεται το πλούσιο υλικό, εν προκειμένω, της ιστορίας
- Συναισθηματικά φορτισμένος λόγος («πατριωτισμός, ηρωισμός»)
- Εικονοπλαστικός λόγος (8η παράγραφος) σε συνδυασμό με τις προσωποποιήσεις: η μνήμη –ιδίως οι οικογενειακές –προσωπικές αναμνήσεις- αποκτά υπόσταση, νοσταλγική τρυφερότητα
- Χρήση αποσιωπητικών (Διότι έχουν και οι απώλειες κάθε τόσο τα γενέθλιά τους – αυτές κι αν δεν θέλουν να ξεχαστούν...)= ο λόγος μένει εκκρεμής, υπαινικτικός, αφήνει τον χρόνο στον αναγνώστη να στοχαστεί για το μνημονικό βάρος που έχουν ακόμη και οι πικρές εμπειρίες, οι απώλειες

Μέσα από τις ποικίλες εκφραστικές επιλογές η Δημουλά κατορθώνει να μιλήσει για την επέτειο ενώνοντας αρμονικά το επίσημο με το οικείο.

Θέμα Γ

Γ1. Τι αντιπροσωπεύει το ταγάρι για την οικογένεια της αφηγήτριας;

Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με τρεις (3) κειμενικούς δείκτες.

Εσείς, αν ήσασταν στη θέση της αφηγήτριας, θα κρατούσατε το ταγάρι ή όχι και γιατί; (150-200 λέξεις)

Μονάδες 15

Στο συγκεκριμένο κείμενο το «ταγάρι» του οποίου την ιστορία διηγείται η αφηγήτρια είναι ένα αντικείμενο που για την οικογένειά της γίνεται συνεκτικό στοιχείο τριών γενεών, στοιχείο του παρελθόντος, της διαδοχής γενεών, των οικογενειακών αναμνήσεων. Πρόκειται για την ιδιότητα που έχουν παλιά, αυθεντικά αντικείμενα σε αντίθεση με τα αγαθά του παρόντος, τα βιομηχανικά παραγόμενα. Οι χαρακτήρες του παρόντος και του παρελθόντος (μάννα – γιαγιά), μέσα από την αφήγηση της εγγονής, τον ελεύθερο πλάγιο λόγο και τους διαλόγους ζωντανεύουν και «συγκρούονται» με συνεκτικό κρίκο το ταπεινό, αλλά καλαίσθητο αντικείμενο, το ταγάρι. Αυτό, όπως και άλλα ανάλογα, παίρνει κάτι από τις επιλογές και την προσωπικότητα όσων το χρησιμοποίησαν ή το συνέδεσαν με τη ζωή τους. Στο αντικείμενο εγγράφονται μνήμες, νοσταλγία («Μου διηγήθηκε τα νυχτέρια που έκαναν τότε υφαίνοντας στον αργαλειό με το φως του λυχναριού. Η μαμά της. Τα έλεγε αυτά με νοσταλγία») αλλά και άλλες επιλογές (μόδα)· ακόμη και ασαφή τραύματα («Ήθελε προφανώς να το ξεφορτωθεί. Δεν ξέρω τι μπορεί να της θύμιζε»). Η «οικογενειακή ιστορία» του τίτλου είναι και ιστορία των πραγμάτων, όταν τα πράγματα είχαν ψυχή. Και είναι αυτό που χάνεται στην εποχή του καταναλωτισμού και της αφθονίας, στην οποία τα πράγματα είναι μιας χρήσης, εφήμερα, όπως ίσως και οι σχέσεις, κάτι που ενδεχομένως υπαινίσσεται η τελευταία ερώτηση της γιαγιάς «– Γιατί τι θα έχω παραπάνω εκεί;»

Θα κράταγα το ταγάρι. Ακόμη και αν αυτό μπορεί να μοιάζει ουτοπικός ρομαντισμός, θα το κράταγα. Για να μου θυμίζει ένα άλλοτε κι ένα αλλιώς στις σχέσεις των ανθρώπων, για να βιώνω σκέψεις, αντιθέσεις....

Η

Δεν θα κράταγα το ταγάρι. Δεν είμαι σίγουρη ότι αντιπροσωπεύει κάτι για μένα. Ο τυχαίος εντοπισμός του μπορεί να έχει ενδιαφέρον, γιατί αποκαλύπτει αλήθειες για τη σχέση των ανθρώπων. Το ίδιο, ως αντικείμενο, δεν έχει να μου προσφέρει τίποτε

Θέμα Δ

Δ1. «Αξίζει να μαθαίνουμε για αυτούς τους νεκρούς. Αξίζει να γνωρίζουμε τι έκαναν, πώς σκέφτονταν, πώς ζούσαν». Με αφορμή τη διαπίστωση του συγγραφέα και αξιοποιώντας δημιουργικά τα Κείμενα 1 και 2:

α) να εκφράσετε την άποψή σας για την αξία της ιστορικής γνώσης και

β) να αναφέρετε βιωματικούς τρόπους που μπορούν να καλλιεργήσουν το ενδιαφέρον σας για το ιστορικό παρελθόν. Το κείμενό σας να έχει τη μορφή άρθρου που θα δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του σχολείου σας. (350-400 λέξεις)

Επικοινωνιακό πλαίσιο: άρθρο σε ιστοσελίδα του σχολείου: τίτλος, αφόρμηση από την επικαιρότητα (π.χ. επέτειος των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική καταστροφή, επαναφορά στο προσκήνιο της συζήτησης για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα)

Τίτλος, π.χ. «Η επαφή με την ιστορία: πώς και γιατί»

Πρόλογος: Εισαγωγή στο θέμα, αξία ιστορικής μνήμης, αναφορά στα ζητούμενα

Κύριο Μέρος

Α' Ζητούμενο (αξία ιστορικής γνώσης) 2) δημιουργική αξιοποίηση των κειμένων αναφοράς

- Εθνική αυτογνωσία και διαμόρφωση εθνικής ταυτότητας

- Αίσθηση της συνέχειας, συνείδηση της ομάδας, ευθύνη
- Κατανόηση επίκαιρων γεωπολιτικών γεγονότων
- Επίτευξη υγιούς διεθνισμού μέσα από την κατανόηση των άλλων, άμβλυση στερεοτυπικών αντιλήψεων
- Γενικότερη πνευματική καλλιέργεια, καλλιέργεια ιστορικής συνείδησης και δεξιοτήτων διάκρισης αιτίου-αιτιατού

Β΄ Ζητούμενο

- Επίσκεψη σε μουσεία, χώρους μνήμης εθνικούς και διεθνείς είτε δια ζώσης είτε μέσω ψηφιακής περιήγησης
- Συζήτηση/ συνεντεύξεις με συγγενείς ή και μη οικεία πρόσωπα που έχουν βιώσει ιστορικά γεγονότα
- Τέχνη: βιβλία, ταινίες, θεατρικές παραστάσεις με ιστορικό περιεχόμενο
- Συμμετοχή σε βιωματικές δράσεις (π.χ. «αντιλογίες» με πρωταγωνιστές ιστορικά πρόσωπα, ομαδοσυνεργατικές δράσεις προσέγγισης των διάφορων ιστορικών γεγονότων, συμμετοχή σε ιστορικούς ομίλους, συμμετοχή σε θεατρικές παραστάσεις ιστορικού ενδιαφέροντος, ευρωπαϊκά διαθεματικά προγράμματα μέσω των οποίων οι μαθητές έρχονται σε επαφή και με την ιστορία άλλων λαών)